

„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli. Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 ct. Miejscowa na rok 12 złr., na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr. Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 ct., pocztą 7 ct.

GAZETA LWOWSKA

Za inseraty i artykuły nadesłane od miejsca jednego wiersza drukiem garmond, pierwszy raz 7 ct., zaś w razie dwu- lub więcej razowego umieszczenia tak za pierwsze jak za każde następne po 6 ct. Należytość stęplowa od każdej inseraty 30 ct.

Przesyłki (franco) odbiera Administracja Gazety Lwowskiej (Ulica Wałowa Nr. 370).

Reklamacje wolne od opłaty pocztowej.

Część urzędowa.

JEx. Pan Prezydent c. k. krajowej Dyrekcji skarbowej mianował koncypistą skarbowym conceptowego praktykanta Rudolfa Meidingera.

Część nieurzędowa.

Lwów, dnia 26. października.

Dotąd jeszcze wewnętrzna sytuacja polityczna nie wyjaśniła się zupełnie. Korzystają z tego dzienniki wiedeńskie, i ciągle podają najrozmaitsze pogłoski, z których żadna prawie dotąd nie sprawdziła się. O rezultacie ostatniego posiedzenia rady ministrów obiegają w dziennikach najrozmaitsze wersje. Według jednych domiesień miała już zapasć uchwała stanowcza, a inne doniesienia zapewniają, że konferencje trwają jeszcze ciągle, i że dotąd jeszcze nie nastąpiła decyzja zasadnicza. Większa część dzienników zgadza się na to, że reskrypt cesarski w odpowiedzi na adres sejmu czeskiego zostanie w kilku miejscach zmieniony, co ma być wynikiem kompromisu pomiędzy ministrami. O ustąpieniu niektórych ministrów nie wspomina już żaden prawie dziennik, gdyż panuje przekonanie, że wszyscy ministrowie działają zgodnie i solidarnie. Ministrowie węgierscy mają głównie żądać, ażeby w reskrypcie wyraźnie powiedzianem było, że prawno-państwowe stanowisko królestwa czeskiego pomieścić się musi w ramach istniejącej konstytucji.

O treści reskryptu cesarskiego podają dzienniki różne kombinacje. „N. fr. Presse“ zapewnia, że rada ministrów zajmowała się na niedzielnym posiedzeniu projektem reskryptu i przyjęła go. Najdalej we śródę miał być reskrypt w sejmie czeskim odczytany. „Oester. Journal“ temi słowy kreśli obraz obecnej sytuacji: „Decyzja nie nastąpiła jeszcze. Narady trwają ciągle. Dr. Smolka bawi we Wiedniu, a dr. Pražak ma także tam przebywać. Sytuacja jest bardzo niejasną, ale w dziennikach spotykamy się ze wskazówkami, które pozwalają spodziewać się rychłej decyzji. Według tych wskazówek nastąpi w reskrypcie kilka zmian formalnych, a zato uciehną przeciwnicy ugody i zadowolą się sławą, że ugoda za ich staraniem przeprowadzoną zostanie w sposób konstytucyjny. Na to można odpowiedzieć: Ugoda nie jest nieomylną i może być zmienioną, ale nieomylnym kłamstwem jest twierdzenie, że formę konstytucyjną ugody zawdzięczamy komu innemu a nie ministerstwu. Po za konstytucją jest chaos.“ Temi słowy skreśliło ministerstwo stanowisko swoje w programie. Ugoda dokonana w kompletnej Radzie państwa i przez kompletną Radę państwa — jest hasłem ministerstwa.

Wiedeń. „Wiener Abendp.“ pisze: „Kilka tutejszych dzienników, które starają się usunąć codziennie podawać nowe szczegóły o sytuacji, schodzi przy dyskusji nad reskrypcją do sejmu czeskiego na pole, na które za nimi iść nie możemy. Dla nas są i pozostaną nie tylko według zwyczaju publicystycznego postanowienia korony, dopóki jeszcze nie zostały ogłoszone, przedmiotami usuwającymi się z pod dyskusji. Nie możemy jednakże pominąć jednej uwagi, z którą dzisiaj spotykamy się. Z faktu, że rząd podjął znowu rokowania z przewodzcami czeskiej opozycji w chwili tak stanowczej, wnoszą dzienniki, że rząd „poddaje się“ tej opozycji. Takie zapatrywania powstać mogą tylko u ludzi, którzy zapoznają prawdziwą istotę akcji ugodowej, polegającej oczywiście na tem, że obie strony prowadzące rokowania przy każdej ważniejszej sposobności pozorują się ze sobą. Taki modus procedendi wynika z natury rzeczy i nie jest ani „poddaniem się“ ani nie wypływa z „uczucia bojaźni.“ „Uczucie bojaźni“ jest wynikiem chwiejności, której przecież dostrzedz nie można w żadnym czynie rządu. Gdyby jednak chwiejnością nazwano oględność rządu, który chce zakończyć mozolnie rozpoczęte dzieło pokoju wewnątrz-

nego, natenczas zarzut ten spotkałby wszystkich, którzy także postawili sobie za zadanie złagodzenie sporów i usuwanie przeszkód stojących w drodze rozwojowi państwa. Rząd widzi w ustaleniu pokoju wewnętrznego i w zachowaniu życia konstytucyjnego konieczną potrzebę państwa, której poświęcił wszystkie siły swoje i którą zawsze popierać będzie.“

Berlin. „Frankf. Ztg.“ pisze: „Zdaje się, iż układy między kanclerzem państwa ks. Bismarkiem a francuskim ministrem skarbu Poyer-Quertier przyczyniły się do tego, że konferencja pełnomocników niemieckich i francuskich w Frankfurcie nie będzie już miała zbyt wielkiej doniosłości. Utrzymują tu powszechnie, iż konferencja ta w tym jeszcze miesiącu się skończy. Hr. Herman Arnim Boytzenburg, który po odjeździe hr. Harry Arnima obradom przewodniczył, nie powrócił dotąd z Berlina do Frankfurtu. Dowiadujemy się, iż chodzi już tylko o rozstrzygnięcie podrzędnych kwestyi na konferencji; głównym zaś zadaniem konferencji będzie ostateczne ułożenie traktatu pokojowego. Do podpisania traktatu są upoważnieni hr. Harry Arnim i hr. Uexküll ze strony niemieckiej, a Goulard i Clercq ze strony francuskiej.“

— Dzienniki niemieckie coraz silniejszą stawiają opozycję przeciw ogromnemu budżetowi wojennemu nowego cesarstwa, a szczególnie przeciw tak zwanemu skarbcowi wojennemu cesarskiemu, w którym, jak wiadomo, uwięźnie 40 milionów talarów w złocie wziętem z kontrybucji francuskiej. Prawie ogólnie żądają od parlamentu, ażeby nie uchwalał owego skarbcza wojennego cesarskiego. Nawet pruska „Voss. Ztg.“ pisze:

„Historycznie, politycznie i finansowo pobudki do utworzenia skarbcza wojennego cesarskiego nie wytrzymają krytyki. Nade wszystko zaś skarbiec ten nie powinien się wciągnąć do naszego prawodawstwa. Jeszcze reprezentacja państwa nie może przewidzieć, jak wiele na przyszłość wyawać będziemy na rozbrowienia wojenne niemieckie, i jakie nadzwyczajne fundusze zażądane będą na fortyfikacje, uzbrojenia marynarki i inne cele wojenne.“

— Dzienniki donoszą o projekcie niedawno powziętym, który wkrótce ma być urzeczywistniony. Jest nim zamiar utworzenia drogi wodnej między Dreznem a Berlinem. Towarzystwo, na którego czele stoi twórca tej idei, kupiec Fryderyk Grosse z Wrocławia, poruczyło wykonanie prac szczegółowych inżynierom cywilnym Thiel i Knoch, którzy roboty już rozpoczęli. Długość właściwego kanału wynosić będzie około 18 mil. przez co droga wodna między Berlinem a Dreznem zredukuje się do 27 1/2 mili, gdy tymczasem obecnie wynosi 62 1/2 mili. — Rada związkowa przyjęła wniosek kanclerza, dotyczący subwencji dla gotthardzkiej kolei żelaznej i upoważniła kanclerza do wniesienia projektu do prawa w parlamencie, na mocy którego rząd niemiecki przystępuje do włosko-szwajcarskiego układu z 15 października 1869 i udzielenia subwencji 20 milionów franków w celu wykonania tejże kolei.

Projekt do prawa dotyczącego uregulowania stanu obrony krajowej niejako rzuca światło na przyszłe stosunki wojskowe Alzacji i Lotaryngii. Liczba wojska w tych prowincjach wynosić będzie 15 589 żołnierza, gdy tymczasem Wyrtembergia przy mniej więcej tej samej liczbie ludności dostarcza 17.784 wojska; dawniej zaś wynosiła armia w tem państwie w stanie pokoju 13.468 ludzi. Według § 2 wzmiankowanego prawa, tych dopiero mieszkańców Alzacji i Lotaryngii ścigać będą do wojska, którzy w roku 1851 się urodzili. Oczekują także niedługo utworzenia alzacko-lotaryngskich pułków, spodziewać się jednakże nie można, ażeby pierwsi rekruci z tych prowincji wcielili się do tych pułków, ale wysłani oni będą niewątpliwie do pułków stojących w Niemczech. — Odpowiedź ministra Lutza na interpelację pociągnięcia Herza, o której wzmiankowaliśmy swego czasu, wielkie, jak się spodziewać było można, wywołała oburzenie w obozie katolików bawarskich. „Baierischer Kurier“ i „Vaterland“ zastanawiając się nad stanowiskiem ministerstwa bawarskiego w obec katolików czynią zarzut, że rząd przekroczył kompetencją swoją przeto, że sprawę czysto teologiczną, dawno już wyjaśnioną sam sędzić się poważał i rozstrzygał pytanie, czy ci, którzy nie poddali się wyrokowi soboru watykańskiego, do kościoła należą katolickiego lub nie. Zdaniem pomienionych dzien-

ników rząd i przez to złamał konstytucją, że zezwolił na utworzenie nowych gmin kościelnych tym, których kościół katolicki jako heretyków i schizmatyków uważa. Jest więc obowiązkiem wszystkich katolików, mówią dzienniki powyższe, a których zapatrywania uchodzą za opinię stronnictwa patryotycznego w Bawarii, przedstawić królowi stan rzeczy i odwrócić grożące niebezpieczeństwo. Ponieważ sejm bawarski odroczony został, przeto skoro się zbierze na nowo, katolicycy posłowie zamysłają wnieść adres do króla, w którym zwrócą jego uwagę na położenie, w jakim się kościół katolicki znajduje w Bawarii.

Londyn. Podobnie jak margrabia of Salisbury wystąpił obecnie Sir Stafford Northcote, minister dla Indyi pod Derby'm i Disraeli'm, przed publicznością z oświadczeniem, że ogłoszonej ugody pomiędzy pewnymi konserwatywnymi politykami a reprezentantami klas pracujących nie podpisał. Odpiera on tym sposobem to, czego nikt nie twierdził, przeciwnie powiedziano zaraz z góry, że dwa te stronnictwa dotąd nawet się osobiście nie zetknęły. Że jednakże w sprawie tej cośkolwiek zaszło jest i Sir Stafford przymuszony przyznać, powiada bowiem: „O ile ja wiem, ogranicza się wszystko, co zaszło, na tem, że kilku parów i członków parlamentu oświadczyło swą gotowość do zastanowienia się w duchu przyjaźnym nad projektami do prawa w kwestjach, które dobrobytu klas zarobkujących dotyczą. Dotąd jednakże nie przedstawiono żadnych projektów w takiej formie, któraby pozwałała na wzięcie ich pod rozwagę.“

Cesarz Napoleon i jego orszak opuścił dnia 18. bm. Torquay i udaje się w gościnę na pewien czas do Sir Lawrence Palk w Haldon-House. Ztamąd nie powróci do Torquay, lecz odwiedzi innych magnatów angielskich, którzy go do siebie zaprosili; najsamprzód uda się z tamąd do Bath. Natomiast oczekują w tych dniach przybycia królowej holenderskiej do kąpiel morskich w Torquay. Lord Dufferin, który należy do ministerstwa jako kanclerz księstwa Lancaster i dotąd zasiadał w izbie lordów pod tytułem barona Clandeboye, wkrótce zamianowanym zostanie hrabią.

Składki na pogorzalców w Chicago wynosiły dnia 17. b. m. już 23.000 funtów szterlingów w City lodyńskim; również i w miastach prowincjonalnych gorliwie się zajmują składkami. Birmingham wysłało już 2000 funtów szterlingów i zebrało dalsze 2000. Liverpool podpisał na jednym tylko zebraniu 8500 funtów szterlingów, a Glasgow 1000 funt. szt.

Paryż. Według wiadomości dziennika „Journal des Débats“ zajmuje się rząd francuski głównie przesileniem pieniężnym, które obecnie w Paryżu panuje. „Na wiadomość — pisze tenże dziennik — iż w Paryżu nie można nawet w kasach centralnych dostać monety zdawkowej, postanowił minister finansów Poyer-Quertier, wszelkich użyć środków, aby temu brakowi, który nader niekorzystnie oddziaływa na handel i przemysł paryski — wszelkimi środkami zapobiedz. To też bank francuski puścił niezwłocznie 50 milionów zdawkowej monety w obieg. Kilka banków paryskich niechęciało w ostatnich czasach mieniać swych biletów; minister skarbu zaważwał dyrektorów tychże banków, ażeby natychmiast kazali za bilety bankowe wydawać na żądanie stron monetę zdawkową. Minister robót publicznych i minister spraw wewnętrznych otrzymali także w ostatnich czasach dużo zażaleń na towarzystwa kolei żelaznych. Ministrowie ci postanowili, iż wkrótce ściśle zostanie zarządzone śledztwo, czy towarzystwa kolejowe wypełniają zobowiązania swoje.“

Dziennik paryski „Soir“ zamieszcza następujące półurzędowe oświadczenie o nieporozumieniu między kurją rzymską a rządem francuskim: „Podczas panowania komuny przesłał rząd francuski nominację ks. Leguain na biskupa miasta Montauban do Rzymu. Na to odpowiedziała kurja rzymska w formie breve, a nie jak to jest w zwyczaju bullą sub plumbo. Prócz tego powiedzianem było w breve: „Ks. Leguain, którego rząd francuski przedstawia.“ Rząd francuski przesłał w skutek tego do Rzymu natychmiast reklamację. Kurja rzymska odpowiedziała na powyższą reklamację, iż do wydania buli niezbędnem jest posiedzenie konsystorza, które się jednakowoż w tym czasie w żaden sposób odbyć nie mogło. W przyszłości będą się w podobnych razach wysyłać bulle. Co do drugiego niepo-

rozumienia, oświadczyła kurya rzymska, iż za czasów prezydentury generała Cavaignaca kurya rzymska zamiast „nominavit“ używała zawsze wyrazu „praesentavit“. Rząd francuski nie zadowolony takim tłumaczeniem i zawezwał kuryą rzymską, ażeby w breve umieściła „nominavit.“ Kurya zgodziła się w końcu na to i w ten sposób zostało to nieporozumienie załatwione.

— W kwestyi wydania paszportu dla ks. Napoleona zamieszcza „Journal officiel“ następującą notę: „Niektóre dzienniki francuskie ganią rząd, jakoby przywłaszczył sobie prawo wzbudzenia powrotu do kraju, każdemu obywatelowi, którego obecność mogłaby się przyczynić do rozruchów i niepokojów we Francji. Zarzut ten byłby zupełnie usprawiedliwionym, gdyby się opierał na prawdziwych podstawach. Jednakowoż rząd nigdy w ten sposób się nie wyrażał; i obstawał tylko przy swoim prawie, w skutek którego mógł na swą odpowiedzialność zabronić powrotu do kraju każdemu członkowi rodziny cesarskiej, gdyby tego okoliczności były wymagały.“

— Piszą z Paryża do „Allg. Ztg.“: Ważny wypadek. Nie ma już Orleanistów. Organ ich „Journal des Débats“, w artykule z którego najważniejszy ustęp o Rzeczypospolitej i monarchii przytoczyliśmy onegdaj, uroczyście zrobił zwrot ku Rzeczypospolitej. Zdaniem tego dziennika, stawiona w Bordeaux kwestya między monarchią i Rzeczpospolitą — już nie istnieje, i ostatnie rezultaty wyborów stawiają kwestyę między Rzeczpospolitą umiarkowaną i Rzeczpospolitą radykalną. Jako rojalisci i monarchisci, wyborcy liberalnie zachowawcy abdykowali. Patryotyzm i instynkt zachowawczy, nakazuje im teraz pomagać republikanom umiarkowanym do założenia Rzeczypospolitej, i do jej bronięcia przeciw Rzeczypospolitej radykalnej.

W artykule „Journal des Débats“ jest wyznaczenie, że masa liberalnie zachowawcza, nie ma ani ochoty ani siły ani środków do przywrócenia monarchii; ale bynajmniej nie brak jej ochoty do utrwalenia rządu zachowawczego w Rzeczypospolitej. Wiadomo, że sztab główny polityczny i administracyjny mas zachowawczo-liberalnych, tworzą znakomitości orleańskie wszelkiego stopnia. Chcą oni rządzić i administrować, mniejsza o to pod jaką nazwą i formą rządu. Wszyscy staną się republikanami, jeśli Rzeczpospolita z pośród nich wybierze ministrów, posłów, prefektów, sędziów, poborców podatkowych, profesorów i t. d. Budżet republikański wcale ich nie odstrasza, byle pieczeń mogli między siebie podzielić.

Ten zwrot dokonany wspólnie z nominacją pana Kazimierza Perier na ministra spraw wewnętrznych, jest widocznie przyjaźnym dla ustanowienia Rzeczypospolitej kubek w kubek podobnej do mieszczkańskiego królestwa; a z drugiej strony zapewnia orleanistom wszystkie w danych okolicznościach widoki, bo przecież Rzeczpospolita jest teraz w ręku orleanistów. Niemniej atoli książęta orleańscy robią zły interes dla swoich restauracyjnych nadziei. Łatwość i pośpiech z jakim ich stronnicy chorągiew i kokardę chowają do kieszeni, aby za panem Kazimierzem Perier dostać posady republikańskie, wcale nie wzbudzą zapału lub sympaty w masach ludności. Interesa zachowawczo-liberalne mogą wprawdzie potrzebować zdolności orleanistów w Rzeczypospolitej; ale ta służbiistość, ten przemysł polityczny, nawet w wyższych stanach zmniejszy popularność książąt orleańskich i doktryny orleańskiej. Bonapartyści słusznie też powiadają, że ten zwrot orleanistów pozostawi już tylko współzawodnictwo między Rzeczpospolitą i cesarstwem, i że sami muszą się podzielić pod republikanów radykalnych i demokratów socjalnych, skoro orleanisci chcą się rozgospodarować w budzie Rzeczypospolitej umiarkowanej.

Artykuł „Journal des Débats“, o którym wyżej tu mowa, jest piórem pana Saint Marc Girardin, wiceprezesa Zgromadzenia narodowego, przywódcy prawego środka, bardzo wpływowego u prawicy. Oczywiście pan Kazimierz Perier zamierza utworzyć większość izby z obu środków, aby ona nie potrzebowała już żadnej chwili kapitulować przed p. Thiersem, gdyż na przyszłość prezydent Rzeczypospolitej może tylko to czynić, co zechce jego nowa republikańska większość Izby.

Legitymiści i katolicy liberalni monarchii parlamentarnej, czują że ich ubiegła spółka orleańska pp. Saint Marc, Girardin i Perier; obawiają się też jakiej kuglarskiej sztuczki na korzyść księcia Aumale, jako prezydenta Rzeczypospolitej. Pan Kazimierz Perier, członkowie per excellentiam, pan Saint Marc Girardin i spółka, przedsięwzięli potężną reakcyę przeciw ruchowi radykalnemu, który coraz bardziej się szerzy w większych miastach i w wielu departamentach; chcą oczyścić administracyę gdzie kołaczą się jeszcze niektorzy bonapartyści, i gdzie za wielu jest republikanów. Lewica w Zgromadzeniu i w kraju okaze wiele krwi zimnej i pa-

tryotycznego zaparcia siebie, jeśli nie złączy się z krąwą lewicą i ruchem komunistowskim.

Nie należy zapominać, że orleanisci a mianowicie Saint Marc Girardin, Vitet i cała zgraja Akademii, „Journal des Débats“ i księcia Aumale, budują karciany pałac na plecach nowego ministra spraw wewnętrznych, pana Perier, którym chcą się posługiwać, aby pewniej niż dotychczas trzymać pana Thiersa w swoim ręku. Wypadek parlamentarny, przesilenie gabinetowe, lada podmuch wichru głosowania powszechnego — wystarczą do zachwiania pana Perier i obalenia karcianego pałacu. Przeciwnie, wszystkie interesa narodowe zyskają, jeśli owe znakomite inteligencye porozumieją się z prezydentem Rzeczypospolitej, aby spełnić dzieło reorganizacji narodowej w finansach, wojsku, nauczaniu publicznem i t. d. jeżeli szczerze wyjdą z przekonania: że jedyną osłoną przeciw Rzeczypospolitej radykalnej i rewolucyjności bonapartyzmu, jest umocnienie Rzeczypospolitej z pomocą najświetlejszych i najzaciejszych ludzi, patryotyzm i charakteru.

— W chwili otwarcia sesji rad departamentalnych ogłasza „Journal officiel“ okólnik podpisany przez podsekretarza stanu w ministerstwie spraw wewnętrznych pana Colmona określający modyfikacyę wprowadzoną ustawą z 10. sierpnia w atrybucjach i kompetencyi rad departamentalnych i stałych komisji. W tym okólniku przypomina p. Colmon, że rady departamentalne mają prawo używać na inne cele nadwyżki z dodatków procentowych do bezpośrednich podatków. Nie należy jednakże zapominać, że ustawa raz zawotowana nie może już być zmienioną i z tego powodu radzi okólnik, ażeby kwoty przeznaczonej na cele oświaty nie uszczuplaono. Wreszcie przypomina okólnik radom departamentalnym, że zajmować się mogą administracyą i budżetem państwa, ale nie kwestyami politycznymi.

Madryt. Manifest zwolenników dymisyonowanego ministerstwa Zorilly wykazuje, że w Hiszpanii istnieje powinny tylko dwa stronnictwa: demokratyczne i konserwatywne. Pierwsze stronnictwo postawiło już swój program zgadzający się z programem ministerstwa Zorilly a dający się streścić w następujących słowach: „Wzmocnienie wolności i dynastyi sabaudzkiej, która jest najsilniejszą tarczą i najwymowniejszym wyrazem wolności.“ Na programie tym podpisało się 100 deputowanych i 41 senatorów.

Kronika.

(Wypadki miejscowe.) Wczoraj około godz. 3ej spadł z nienależycie umocowanego rusztowania drugiego piętra nowej kamienicy p. Mendla Penziasa przy ulicy grodeckiej, dozorca budowy Hersz Weber. Ciężko pokaleczony odano do szpitalu.

Wyrobnik Tomasz Płonko spadł dzisiaj o godz. 7ej rano z rusztowania 3-piętrowego nowobudującego się domu banku hipotecznego przy placu Maryackim i potłukł sobie grzbiet. Na własne żądanie odwieziono go do domu.

(Wybór uzupełniający) jednego członka Rzeszowskiej rady powiatowej z grupy większych posiadłości odbył się 12. tm. Wybrany został Franciszek Dolński właściciel dóbr z Mrowli.

(Wiadomości dycezyjalne.) D. 23. września 1871 umarł w Popowcach powiecie brodzkim archidiecezyji lwowskiej, pleban obrz. gr. kat. ks. Grzegorz Brykowiec mając lat 51.

Do parafii tego probostwa wraz z filiami w Niemiaczu i Dudyniu należy 1617 dusz, główne jego uposażenie stanowią 112 morgów roli, łąk i pastwisk tudzież 11 morgów lasu, czysty zaś dochód roczny obliczony jest na 186 zł. w. a. do czego fundusz religijny dopłaca rocznie 129 zł. celem uzupełnienia kongruy na 315 zł. w. a.

Oprócz tego płaci fundusz ten wszystkie podatki i podatki plebańskie.

(Morderstwo.) W Kołtowiu w powiecie Złoczowskim zamordował 21. bm. sprawca dotąd niewiadomy, pasiecznika Piotra Skrybę, jego żonę i córkę. Śledztwo sądowe w toku.

(Nieszczęsne wypadki.) W Bartkowie w powiecie Brzozowskim utonął 2. bm. w Sanie włościanin Jan Wandas. — W Olehowej w powiecie Ropczyckim spłoszone konie zabiły 4. bm. 70-letniego włościanina Jakóba Wojtonia. — W Kłyżowie w powiecie Niskim wszczęła się 12. bm. w karczmie bójka pomiędzy kilku włościanami, z których jeden tak nie szczęśliwie w skroń uderzony został, że w pół godziny potem zmarł. — W Wieprzu w powiecie Myślenickim spadł 5. bm. z drzewa 70 letni włościanin Michał Kania i roztrzaskał sobie głowę.

Ostatnia poczta.

Telegramy „Czasu“.

Berlin 24. października. Na interpelacyę w parlamencie, tyczącą się zatrzymania rezerwistów we Francyi, odpowiada minister wojny jen. Roon, że większa część skarg podniesionych przez interpelanta, została już usuniętą. Z 31 000 zatrzymanych rezerwistów, dwie trzecie wkrótce będzie można odliczyć. W jeździe będą rezerwiści dłużej zatrzymani z powodów technicznych. Jednorocznym ochotnikom ułatwiono powrót.

Rzym 24. października. „Opinione“ oświadcza z powodu telegramu paryżkiego, podanego w dziennikach

austryackich, iż minister skarbu nie myśli o zaciągnięciu pożyczki.

Telegram Gazety Lwowskiej.

Wiedeń, 26. października. Dzienniki donoszą zgodnic że przesilenie wewnętrzne rozstrzygło się na korzyść ministrów państwa i że wkrótce nastąpi dymisya gabinetu hr. Hohenwartha. — „Wanderer“ donosi: Przewódzcy Czechów i hr. Hohenwarth w tem byli zgodni: iż reskrypt w odpowiedzi na projekta czeskie niepowinien Czechom zamykać drogi do Rady państwa. Dla osiągnięcia tego celu przewódzcy czescy okazywali gotowość do wszelkich możliwych ustępstw, chcieli mianowicie uspokoić wątpliwości Węgrów i zbliżyć się do stronnictwa konstytucyjnego na polu konstytucyjnym.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Ceny targowe w miesiącu wrześniu 1871:

Następujące artykuły :	Miejsce targu :				
	Brzeżany	Budzanów	Jagielnica	Czortków	Trembowla
	zr. c.	zr. c.	zr. c.	zr. c.	zr. c.
	walutą austryacką				
Mec pszenicy	4 34	3 95	3 50	3 92	3 54
„ żyta	2 72	2 45	2 25	2 55	2 20
„ jęczmienia	2 14	2 —	2 —	2 2	1 52
„ owsa	1 36	1 21	1 40	1 70	1 18
„ grochu	—	2 45	2 25	—	—
„ hreczki	2 48	2 42	—	—	2 8
„ kukurudzy	—	—	2 60	—	—
„ ziemniaków	1 25	95	—	1 —	64
Cetnar siana	1 12	—	70	1 82	—
Sąg drzewa twardego	7 —	8 —	11 —	—	—
„ miękkiego	5 50	7 —	8 50	—	—
Funt mięsa wołowego	16 —	18 —	16 —	18 —	18 —
Miara wina	—	80 —	—	60 —	—
„ piwa	—	16 —	16 —	16 —	20 —
Wyrobnik z wiktem	40 —	—	45 —	40 —	35 —
„ bez wiktu	70 —	—	60 —	60 —	55 —

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 25 października.

Hotel Żorża: Pp. Augustynowicz B., z Uszczańca. — Dobrzański K., z Botuszan. — Potolicki K., z Warszawy. — Zadurawicz K., z Czerniowiec.

Hotel europejski: Pp. Patochnyk D., c. k. nadlekarz sztabowy. — Lisowski W., z Więckowic. — Sikora R., z Waszkowic. Hotel angielski: Pp. Księżę Sangusko R., ze Sławuty. — Bal A., z Błozwy. — Drzewiecki W., z Rużywoli. — Kucaszewski D., z Perekos. — Poten F., z Łabodowa.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 25 października.

Pp. Hr. Bobrowski Ign., do Rychlińca. — Hr. Stadnicki S., do Polski. — Werner A., c. k. sędzia pow., do Peczeniczn. — Gnoiński A., do Danilcza. — Skrzyński W., do Bachurca. — Sługocki Z., notar., do Rozwadowa.

TEATR.

Dziś (przedstaw. niemieckie) 11 gościnny występ pani Roseke Lund z prowincjonalnego teatru w Lincu. „Lucretia Borgia.“ Wielka opera w 2 aktach z prologiem z włoskiego Feliksa Romani. Muzyka G. Donizettiego.

Jutro (przedstaw. polskie) Pierwszy raz: „Epidemia“ Dramat w 4 aktach. Uwieńczony nagrodą konkursową w Krakowie, oryginalnie napisany przez Józefa Nanczyńskiego.

Pociągi kolejowe na głównym dworcu Karola Ludwika. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą ze Lwowa do Krakowa o g.	6 m. 42 rano.
„ „ „ „ o „	8 „ 7 wieczór.
„ „ „ „ o „	8 „ 30 rano.
Odch. ze Lwowa do Czerniowiec o „	8 „ 32 rano.
„ „ „ „ o „	12 „ 20 w nocy.
„ „ do Brod. i Zloc. o „	8 „ 52 rano.
„ „ „ „ o „	11 „ 50 wieczór.
Przychodzą z Krakowa do Lwowa o g.	7 m. 37 rano.
„ „ „ „ o „	11 „ — wieczór.
„ „ „ „ o „	8 „ — wieczór.
„ z Czerniowiec „ o „	7 „ — wieczór.
„ „ „ „ o „	2 „ 30 w nocy.
„ z Brodów i Zloczowa „ o „	7 „ 24 wieczór.
„ „ „ „ o „	2 „ 50 w nocy.

Pociągi kolejowe na stacji lwowskiej Podzamcze. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą do Brodów i Zloczowa o g.	9 m. 11 rano.
Odchod. do Brodów i Zloczowa o „	12 „ 12 wieczór.
Przychodzą do Lwo. z Brod. i Zlocz. o „	6 „ 58 wieczór.
„ „ „ „ o „	2 „ 19 w nocy.

Odpowiedzialny redaktor: Adolf Rudyński

(2543 1—3) Liquidations-Edict.

Nr. 2551. Das f. l. Bezirksgericht in Brody hat zur Vereinfachung der durch Lambert Jaworzakowski gegen Johann Czarnocki erstiegten Wechselsumme pr 1100 fl. v. B. die exekutive Feilbietung der auf den Namen des Schuldner intabulirten Realität sub Nr. 22 sammt Garten sub top. Nr. 238/237 in Stare Brody bewilligt, und zu deren Vornahme drei Termine nämlich auf den 21. November 1871, 22. December 1871 und 25. Jänner 1872 jedesmal um 9 Uhr B. M. im Gerichtsgebäude im Bureau Nr. 1 bestimmt.

Der gerichtlich erhobene Schätzungswert pr. 7969 fl. 10 kr. 5. B. wird zum Ausrufspreise dienen, und die gedachte Realität sammt Garten wird erst am dritten Termine unter demselben hintangegeben werden.

Das Badium beträgt 800 fl. 5. B. für alle jene Tabulargläubiger welchen der Liquidationsbescheid aus was immer für einem Grunde nicht zugestellt werden konnte so wie für alle jene, welche erst nach dem 29. November 1870 an die Gewähr der gedachten Realität gelangt sein sollten, ist der Gerichtsadv. Dr. Weisstein zum Curator bestimmt.

Der Schätzungswert, der Grundbuchstand und die Liquidationsbedingungen können beim Gerichte eingesehen werden R. f. Bezirksgericht.

Brody, 30. September 1871.

(2546 1—3) Obwieszczenie.

Nr. 18006. Od 1. listopada b. r. począwszy będą między Nowym Sączem i Jasłem zamiast dotychczasowej ordynarki trzy razy w tygodniu, kariolki obiegać.

Porządek jazdy kariolek jest ten sam, co ordynarki; rzeczonymi pocztami będzie można posyłać listy tudzież przesyłki wartościowe, ostatnie bez ograniczenia wartości, jednakże tylko do wagi 25 zł pojedynczej sztuki.

Co się niniejszem do powszechnej wiadomości podaje.

Od c. k. dyrekcji poczt.

Lwów, dnia 18. października 1871.

R u n d m a s t u n g.

Nr. 18006. Vom 1. November l. S. angefangen werden zwischen Neu Sandez-Jasko statt der bisherigen wöchentlich dreimaligen Reitposten, Carioifahrten verkehren.

Die Cours-Ordnung der Carioiposten ist die nämliche, wie bei den Reitposten; mit denselben werden Brief- und Fahrpostsendungen, letztere ohne Einschränkung des Wertes, jedoch nur bis zum Einzeln-Gewichte von 25 zł befordert.

Was hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

R. f. Postdirektion.

Lemberg, am 18. Oktober 1871.

(2550 1—3) Ogłoszenie konkursu

L. 1615. Przy c. k. sądzie krajowym we Lwowie opróżnioną jest posada dozorczy więźniów z płacą roczną 300 zł. i ubiorem służbowym.

Ubiegający się o tę posadę, mają wnieść podania swe do Prezydium c. k. sądu krajowego we Lwowie w terminie czterotygodniowym, przyczem się uwagę kandydatów wojskowych na tę okoliczność zwraca, że tylko ci mogą być uwzględnieni, którzy prenotację do umieszczenia ich w obrębie c. k. wyższego sądu krajowego we Lwowie już uzyskali.

Lwów, dnia 24. października 1871.

(2551 1—3) Ogłoszenie konkursu.

L. 1627. Przy c. k. sądzie krajowym lwowskim opróżnione są dwie posady pomocników sług sądowych z płacą roczną po 300 zł. w. a.

Ubiegający się o te posady mają wnieść podania swe do Prezydium c. k. sądu krajowego we Lwowie, przyczem się uwagę kandydatów wojskowych na tę okoliczność zwraca, że tylko ci mogą być uwzględnieni, którzy prenotację do umieszczenia ich w obrębie c. k. wyższego sądu krajowego we Lwowie już uzyskali.

Lwów, dnia 24. października 1871.

(2552) Obwieszczenie

L. 16035. C. k. sąd krajowy jako trybunał handlowy w Krakowie zezwala na wpisanie do rejestru firm pojedynczych firmy:

„Adolf Poller“

pod którą p. Adolf Poller przedsiębiorstwo swoje jako właściciel hotelu w Krakowie prowadzić będzie.

Z c. k. sądu krajowego.

Kraków, dnia 3. października 1871.

(2554) Fundmachung.

Nr. 16739. Vom Tarnower f. l. Kreisgerichte als Handelsgerichte wird bekannt gemacht, daß in das Register für Einzelnfirmen die Firma Josef Bau eingetragen wurde, Firma Inhaber ist Josef Bau Productenhandler in Tarnow.

Aus dem Rathe des f. l. Kreisgerichtes

Tarnow, am 12. Oktober 1871.

(2555 1—3) Obwieszczenie.

L. 2573. Ze strony c. k. sądu powiatowego w Jaworowie zawiadamia się niniejszem niewiadomych z miejsca pobytu Macieja i Tekli małżonkom Jugendfein, iż przeciw tymże ze strony p. Karoliny Lorenz pod d. 27. maja 1871 do l. 2573 o ekstabulację realności Nr. k. 120 ciężającej, na tej realności w Jaworowie położonej, sumy dłużnej 100 zł. w w. wytoczony i termin do rozprawy sumarycznej na dzień 8. listopada 1871 r. o godzinie 10. rano wyznaczony został.

Ponieważ miejsce pobytu tychże pozwanych jest niewiadome, przeto ustanawia się w miejsce tychże kurator w osobie p. Emil Kriskke z upomnieniem, by ci temuż potrzebne dowody ku obronie praw swych służące udzielili, inaczej skutki zaniedbania swej winie przypisać będą musieli.

Z c. k. sądu powiatowego.

Jaworów, dnia 30. sierpnia 1871.

(2556 1—3) Edikt.

Nr. 6867 civ. Vom Brodyer f. l. Bezirksgerichte den unbekanntem Erben nach Scheindel Liska und Leitze Liska hiemit bekannt gegeben, daß mit Bescheide vom 4. März 1870 B. 415 die Intabulirung des Leon Herschmann und der Ritke Herschmann als Eigentümer der den Ersteren gehörigen Realitätsanteile sub Nr. 520 in Brody bewilligt, und dieser Bescheid dem für dieselben bestimmten Curator Hr. Adv. Dr. Weisstein zugestellt worden sei.

Vom f. l. Bezirksgerichte.

Brody, am 6. Oktober 1871.

(2557 1—3) Obwieszczenie.

Nr. 4762 cyw. C. k. sąd powiatowy podaje do wiadomości powszechnej, że celem wydobycia od małżonków Jana i Magdaleny Balisińskich przypadającej Judge Rossbachowi w moc ugody sądowej należyci pr. 420 zł. w. a. tudzież przyznanych już kosztów egzekucyjnych w kwotach 2 zł. 23 gr., 1 zł. 83 gr., 4 zł. 36 gr., 9 zł. 19 gr. i 3 zł. 67 gr. w. a. i dalszych usprawiedliwionych kosztów egzekucyjnych, odbędzie się w sądzie tutejszym w 3 terminach tj. dnia 23. listopada 1871, dnia 21. grudnia 1871 i dnia 19. stycznia 1872 każdą razą o godzinie 10 zrana przymusowa sprzedaż przez publiczną licytację gruntów rzeczonych małżonków własnych w teroryum miasta Chrzanowa położonych a ciała tabularnego niestanowiących.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkiem wyśrodkowana w kwocie 1570 zł. w. a. poniżej której te grunta przy dwóch pierwszych terminach licytacyjnych sprzedane niezostaną.

Każden licytujący złoży przed rozpoczęciem licytacji wadyum w kwocie 157 zł. w. a. gotówką; wadyum nabywcy będzie zatrzymane i w cenę kupna wliczone, reszcie licytantom zaś zaraz po ukończeniu licytacji zwrócone zostanie.

Reszta warunków licytacyjnych, dalej akt opisanie czyli zajęcia i akt oszacowania, mogą być każdego czasu w sądowej registraturze tudzież przy komisji licytacyjnej przejrzane.

C. k. sąd powiatowy

Chrzanów, dnia 13. października 1871.

(2558 1—3) Edykt.

L. 4244. C. k. sąd powiatowy w Stryju rozpisuje niniejszem na zaspokojenie wierzytelności c. k. uprzyw. zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie przeciw Michałowi i Maryannie małżonkom Małańczuk w kwocie 1176 zł. z odsetkami po 12proc. od 17. lutego bieżącymi tudzież dalszemi odsetkami po 3procent. od kwoty w należytym czasie nieuiszczonemi, kosztów sporu w kwocie 6 zł. 36 kr. i egzekucji w kwocie 12 zł. 2 kr. przymusową publiczną sprzedaż należącego do małżonków Michała i Maryi Małańczuk gospodarstwa rustykalnego w Kaczymkacie pod Nrem. k. 83 zapisanego, w trzech terminach, dnia 9. listopada, 14. grudnia 1871 i 17. stycznia 1872, każdą razą o 10tej godzinie rano, któreto gospodarstwo w pierwszych dwóch terminach tylko wyżej lub za cenę szacunkową, a przy trzecim także i niżej tej ceny szacunkowej sprzedane zostanie.

Cenę wywołania stanowić będzie suma szacunkowa 2400 zł. w. a.

Wadyum wynosi 240 zł. w. a.

Bliższe warunki licytacji przejrzeć można w tutejszo-sądowej registraturze.

Z c. k. sądu powiatowego.

Stryj, dnia 3. października 1871.

(2562 1—3) Edict.

Nr. 59547. Von dem f. l. Landesgerichte in Lemberg wird über das gefamte bewegliche und in den Ländern, für welche die Confursordnung vom 25. December 1868 Nr. 1 R. G. B. vom Jahre 1869 gelegene unbewegliche Vermögen des Michael Barach & Wolf Hammel gewesener Schnittwaarenfrämer der Confurs eröffnet, zur Leitung desselben Hr. f. l. Landesgerichtsrath Czajkowski als Confurskommissar, und Hr. Landesadv. Dr. Moszyński als einstweiliger Vermögensverwalter bestellt, und die Gläubiger aufgefordert, bei der auf den 10. November 1871 um 10 Uhr B. M. angeordneten Tagfahrt, unter Beibringung der zur Befreiung ihrer Ansprüche, dienlichen Bewege, über dessen Bestätigung, oder über die Ernennung eines anderen Maßhaverwalters und eines Stellvertreters desselben ihre Vorschläge zu erstatten und die Wahl eines Gläubiger-Ausschusses vorzunehmen.

Wer an die gemeinschaftliche Confursmaße einen Anspruch als Confursgläubiger stellen will, wird erinnert, seine Forderungen, selbst wenn ein Rechtsstreit darüber anhängig sein sollte, vor Ablauf des 22. December 1871 bei diesem Landesgerichte, nach Vorchrift der Confurs-Ordnung zur Vermeidung der in derselben angedrohten Rechtsnachtheile, zur Anmeldung, und in die Tagfahrt, welche auf den 9. Jänner 1872 um 10 Uhr B. M. bestimmt wird, zur Liquidirung und zur Rangbestimmung zu bringen. Den, bei dieser Tagfahrt erscheinenden angemeldeten Gläubiger steht das Recht zu, durch freie Wahl, an die Stelle des Maßhaverwalters, seines Stellvertreters, und der Mitglieder des Gläubiger-Ausschusses, welche bis dahin im Amte wären, andere Personen ihres Vertrauens, endgiltlich zu berufen.

(Zugleich wird die allgemeine Liquidationstagfahrt, als eine Vergleichstagfahrt nach § 68 der Confurs-Ordnung bestimmt.)

Die weiteren Veröffentlichungen im Laufe des Confursverfahrens werden in der „Gazeta Lwowska“ erfolgen.

Vom f. l. Landes-Gerichte.

Lemberg, am 23. October 1871.

(2526 2—3) Obwieszczenie.

L. 59-Pr. Ze strony c. k. sądu powiatowego w Rozwadowie oznajmia się, iż celem zabezpieczenia życia dla tutejszych aresztantów na czas od 1go stycznia do końca grudnia 1872 odbędzie się w tutejszym sądzie powiatowym publiczna licytacja na dniu 6. listo-

pada 1871, a w razie niekorzystnego wyniku na dzień 7go i 8go listopada 1871 zawsze o godzinie 9tej przed południem.

Dzienny stan aresztantów wynosi 30 do 40 osób.

Kaucya, która przed rozpoczęciem licytacji w gotówce lub w papierach publicznych według ostatniego kursu złożoną być ma, wynosi 120 zł. w. a.

Resztę warunków licytacyjnych wolno jest w registraturze sądowej przejrzeć.

Rozwadów, dnia 23. września 1871.

(2531 2—3) Edykt.

Nr. 15176. Stanisławowski c. k. sąd obwodowy uwiadamia niniejszem niewiadomego z miejsca pobytu p. Artura Maciejewskiego, że p. Leopoldyna Wolańska pod dniem 10. października 1871, do L. 15176, jemu i innym sumę 1300 zł. z pn. w stanie biernym dóbr Temerowce zaintabulowaną wypowiedziała — i dla niego jako z miejsca pobytu niewiadomego, kuratorem adv. Dr. Eminowicz z zastępstwem adv. Dr. Dwernickiego uchwałą do L. 15176 ustanowiony i temuż wyższe wypowiedzenie doręczone zostało.

Z c. k. sądu obwodowego.

Stanisławów, dnia 14. października 1871.

(2533 2—3) Edykt.

Nr. 2635. C. k. sąd powiatowy w Husiatynie podaje do wiadomości, że dnia 25. maja 1871 zmarł w Husiatynie Szymon Uśliży zostawiwszy wedle podania Józefa Antonowicza ustne rozporządzenie ostatniej woli.

Ponieważ atoli spadkobiercy ustawowe zmarłego sądowi nie są wiadomi, wzywa się ich, aby w ciągu jednego roku licząc od daty niniejszego ogłoszenia objawili swoje prawa, jakiego do wzmiankowanego spadku pod tytułem dziedzictwa rościć sobie chcieli, i wykazawszy tytuły do takowego przystąpili.

W przeciwnym razie pertraktacja spadku dla którego sąd tymczasowie kuratora p. Kazimierza Juzefowicza ustanowił będzie się toczyć z temi tylko którzy go przyjmą i tytuły wykażą, i tym jedynie zostanie spadek przyznany.

Udział spadku opuszczony, a gdyby go nikt nie przyjął spadek całkowity oddany będzie Państwu jako spadek bezdziedziczny.

Husiatyn, dnia 10. września 1871.

(2534 2—3) Wezwanie.

Nr. 150. Izba notaryalna w Krakowie wzywa strony interesowane, roszcujące sobie jakie pretensje do Dr. Bernarda Nechego b. c. k. notaryusza w Dąbrowej następnie w Skawinie ostatecznie zaś w Żywcu z tytułu urzędowania jego aby z takowemi w przeciągu sześciu miesięcy, licząc od ostatniego umieszczenia niniejszego wezwania w gazecie lwowskiej do Izby notaryalnej w Krakowie na piśmie się zgłosili, gdyż w razie przeciwnym, uwolnienie kaucji tej z pod odpowiedzialności zarządzone będzie.

C. k. Izba notaryalna.

Kraków, dnia 2. września 1871.

(2536 2—3) Edykt.

Nr. 9163 cyw. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu zawiadamia niniejszem pp. Kazimierza Sielskiego, Józefa Tarnawieckiego, Michała Sikorskiego, Felksa Łazowskiego, Stanisława Urbańskiego i Stanisława hr. Ołockiego wszystkich z miejsca pobytu niewiadomych, a w razie ich śmierci nieznanych z nazwiska i pobytu spadkobierców tychże, że p. Włodzimierz Ustrzycki przeciw nim, tudzież Wysokiemu skarbowi pozew o extabulację prawa dwunastoletniej dzierżawy dóbr Czelałyce i dziewięcioletniej poddzierżawy połowy i jednej czwartej części drugiej połowy tych dóbr tudzież sum 1000 zł., 1100 zł., 2563 zł. 2²/₈ kr. i 234 zł. w. w. z przybytkami i podcięzarami ze stauu biernego części dóbr Czelałyce pod dniem 22. sierpnia 1871 L. 9163 wytoczył, wskutek czego termin do ustnej rozprawy wedle ustawy cywilnej dla Galicji przepisanej na dzień 21. listopada 1871 w sądzie tutejszym wyznaczonym został.

Dla zastępstwa niewiadomych z miejsca zapozwanych lub w razie ich śmierci spadkobierców tychże został ustanowiony na ich koszt i niebezpieczeństwo kurator w osobie tutejszego adv. kraj. p. Dr. Smutnego z substytucją tutejszego adv. kraj. p. Dr. Skalkowskiego, z którym spór obecny przeprowadzony będzie.

Rzeczą jest przeto pozwanych albo na terminie wyznaczonym osobiście stanąć, albo ustanowionemu kuratorowi potrzebne dokumenta i informację udzielić, lub innego obrońcę sobie obrać, i o tem sądowi donieść, w ogóle do bronięcia się prawem dozwolonych środków użyć, inaczej z ich opieszałości wyniknąć mogące złe skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Przemyśl, dnia 30. sierpnia 1871.

(2547 2—3) Obwieszczenie.

L. 14134. W Wydziale krajowym obsadzoną będzie ustanowiona przez Wysoki Sejm krajowy posada inspektora szpitali z płacą 1600 zł. w. a. rocznie i z dodatkiem na mieszkanie 300 zł.

Posada ta będzie obsadzoną za wypowiedzialnym kontraktem, jest więc tylko pomocniczą i nienadaje prawa do emerytury.

Ubiegający się o tę posadę winni się wykazać dyplomem Dra medyc., uzyskanym na jednej z wszechnic w monarchii austryackiej, dotychczasową praktyką lekarską a szczególnie w administracji szpitalnej oraz znajomością języków krajowych.

W podaniach odnosnych, które wnieść należy najdalej do końca listopada b. r. do Wydziału krajowego wprost, lub jeśli ubiegający się obecnie znajdują w służbie publicznej, drogą bezpośrednio przełożonej władzy — winni kandydaci określić związane przebiegi

(2461 3-3)

E d y k t.

Nr. 2760. Ze strony c. k. sądu powiatowego w Głogowie podaje się do wiadomości, że pod dniem 18 listopada 1870 do L. 14117 złożono do sądu szlacheckiego Tarnowskiego na rzecz Jędrzeja Komarnickiego syna Józefa Komarnickiego kwoty 66 fl. 34 kr. m. k. i 5 fl. w. w. z tych przesłano Jędrzejowi Komarnickiemu 40 fl. m. k. i opłacono taksy w ilości 2 fl. 33 kr. m. k. z pozostałych zaś 24 fl. 1 kr. m. k. tudzież 5 fl. w. w. zaasygnowano, 23 fl. 37 kr. adw. Piotrowskiemu

a reszta na opłatę taks depozytowych; ponieważ po upływie lat 18 wspomniane pieniądze 24 fl. 1 kr. m. k. i 5 fl. w. w. czyli 2 fl. 34 kr. nikt nie podniósł, oddano ze strony sądu szlacheckiego 24 fl. 1 kr. m. k. do kasy wypłaty długów państwa a 2 fl. 34 kr. złożone w roku 1857 wraz z potwierdzeniem na wspomniane 24 fl. 1 kr. m. k. w tutejszej kasie depozytowej.

Gdy dotychczas lat 40 minęło a tutejszemu sądowi prawni właściciele wymienionych pieniędzy wiadomi nie są, c. k. sąd powiatowy wzywa każdego, któ-

ryby sobie jakie prawa własności rościł, aby odniżej wymienionego dnia, w ciągu jednego roku, sześciu tygodni i 3 dni do tutejszego c. k. sądu się zgłosił i jako uprawniony do podniesienia wspomnionego depozytu wykazał, gdyż po upływie wyznaczonego terminu, depozyt jako przepadły puścizną na rzecz skarbu publicznego do c. k. kasy państwa oddanymby został.

Z c. k. sądu powiatowego.

Głogów, dnia 7. października 1871.

DONIESIENIA PRYWATNE.**K u n d m a c h u n g.**

Die Besitzer der von den Pfandleih-Anstalten in Wien ausgestellten Pfandscheine werden hiermit aufgefordert, etwaige bei den Citationen im Monate November 1871 so wie aus in diesem Monate vorkommenden Verkäufen von Werthpapieren, Producten und Waaren sich ergebende Ueberschüsse bis längstens Ende December 1874 abzuholen.

Die bis dahin nicht behobenen Ueberschüsse verfallen zu Gunsten des Gesellschaftsfondes (§. 20 der Statuten).

Wien, im October 1871.

K. k. priv. allgemeine Verkehrsbank.

Haerdtl mp. pp. F. Mayrhofer mp.

(2561 1-3)

Już wyszedł
Kalendarz powieściowy
nakładem H. Bodeka.
Egzemplarz 40 kr. Tuzin 3 zł. 50, pół tuzina 1 zł. 80, ćwierć tuzina 1 zł. za przysłaniem asygnaty kasowej

Treść:

Dział powieściowy: Szkice J. Gordona. Zbrodnia w Lyonie, wyjątek z aktów agenta policyjnego, Piotra Szemila dziwna historia. Oblakany, opowiadanie przez Ta. Cza.

Poezye: Marya A. Malczewskiego. Poezye M. Borejki.

Humoreski: Pyłki i komedyjka przez Ta. Cza. i tegoż autora humorystyczne uciniki.

Zamawiać także można po najniższych cenach karty wizytowe, faktury, rachunki o dowolnych firmach.

H. Bodek,

(2519 2-4)

księgarnia l. 74 m. Lwów.

Obwieszczenie.

L. 3269. Dyrekcyja galic. Towarzystwa kredytowego ziemskiego obwieszcza niniejszem, że na podstawie art. 63 ustaw kapitały 4434 zł. 36 kr. w. a i 906 zł. 87 kr. w. a. listami zastawnymi z większych sum 7000 złr. m. k. i 1000 zł. w. a. na hipotekę dóbr Wydrna w powiecie Brzozowskim położonych, WW. panów Edwarda, Lionarda i Feliksa Seńkowskich własnych, z tego Towarzystwa wypożyczonych, z dniem 1. lipca 1870 jeszcze pozostałe wraz z odsetkami i należnościami podrzdnymi właścicielom tych dóbr wypowiedziane zostają z tym dodatkiem, ażeby w przeciągu sześciu miesięcy takowe pod rygorem egzekucyi, mianowicie licytacji dóbr hipotece podległych, do kasy Towarzystwa kredytowego były złożone. (2508 3-3)

We Lwowie, 11. października 1871.

Obwieszczenie.

L. 3270. Dyrekcyja galic. Towarzystwa kredytowego ziemskiego obwieszcza niniejszem, że na podstawie art. 63 ustaw kapitał 3101 zł. 58 kr. w. a. listawnymi zastawnymi, z większej sumy 4700 złr. m. k. na hipotekę dóbr Orelec w powiecie Liskim położonych, pana Izaaka Kanner własnych, z tego Towarzystwa wypożyczonej, z dniem 1. lipca 1870 jeszcze pozostały, wraz z odsetkami i należnościami podrzdnymi, właścicielowi tych dóbr wypowiedziane zostaje, z tym dodatkiem, ażeby w przeciągu sześciu miesięcy takowe pod rygorem egzekucyi, mianowicie licytacji dóbr hipotece podległych, do kasy Towarzystwa kredytowego był złożony. (2509 3-3)

We Lwowie, 11. października 1871.

Obwieszczenie.

L. 3295. Dyrekcyja galic. Towarzystwa kredytowego ziemskiego obwieszcza niniejszem, że na podstawie art. 63 ustaw kapitały 5039 zł. 72 kr. w. a. i 730 zł. 90 kr. w. a. listami zastawnymi, z większej sumy 6400 zł. w. a. w dwóch pożyczkach 5600 zł. i 800 zł. w. a. wydanych, na hipotekę dóbr Mosty małe w powiecie Rawskim położonych, spadkobierców ś. p. Wojciecha Bandrowskiego własnych, z tego Towarzystwa wypożyczonej, z dniem 1. stycznia 1870 jeszcze pozostałe, wraz z odsetkami i należnościami podrzdnymi, właścicielom tych dóbr wypowiedziane zostają, z tym dodatkiem, ażeby w przeciągu sześciu miesięcy takowe pod rygorem egzekucyi, mianowicie licytacji dóbr hipotece podległych, do kasy Towarzystwa kredytowego były złożone. (2510 3-3)

We Lwowie 11. października 1871.

K u n d m a c h u n g.

In Ausübung des ihm nach §. 43 c) der Gesellschafts-Statuten zustehenden Rechtes hat der Verwaltungsrath der k. k. priv. allgemeinen Verkehrsbank beschlossen, **die Filiale der k. k. priv. allgemeinen Verkehrsbank in Brünn aufzulösen**

Zur Durchführung dieses Beschlusses wird ab 1. Dezember 1871

- die Aufnahme aller Gattungen neuer Pfänder in der Pfandleih-Anstalt der genannten Filiale gänzlich eingestellt;
- eine Prolongation fälliger Waaren- und Werthpapier-Pfänder nicht mehr vorgenommen; jedoch können solche Pfänder nach Wunsch der betreffenden Parteien auf deren Kosten nach Wien in die Centrale der Gesellschaft übertragen werden;
- Prätiosen, Pfänder werden gleichfalls nicht prolongirt; jedoch ist zur Erleichterung für die Pfandschein-Besitzer die Verfügung getroffen, dass jene verfallenen Pfänder durch je ein Monat von der statutenmässigen Veräusserung ausgeschlossen bleiben, auf welche jeweilig eine mindestens 10perc. Abschlagszahlung, die jedoch nicht unter fl. 1 betragen darf, geleistet wird. Auch Prätiosen-Pfänder können nach Wunsch und auf Kosten der Verpfänder nach Wien übertragen werden.

Die erfolgte Durchführung der Liquidation wird seiner Zeit neuerlich kundgegeben werden.

Weiters wird unter Bezugnahme auf die Kundmachung vom 10. Mai 1871 hierdurch zur allgemeinen Kenntniss gebracht, dass die Filiale der k. k. priv. allgemeinen Verkehrsbank in Troppau nach nunmehr durchgeführter Liquidation mit Ende dieses Monats vollkommen aufgelöst erscheint.

Die noch nicht behobenen Überschüsse von den verkauften Pfändern werden bis zu den bereits kundgemachten Verfallstagen bei der Agentur der Brünner Filiale der k. k. priv. österr. Credit-Anstalt für Handel und Gewerbe in Troppau gegen ordnungsmässige Beibringung der von der Filiale der k. k. priv. allgemeinen Verkehrsbank in Troppau ausgestellten Pfandscheine ausbezahlt werden.

Wien, den 20. October 1871.

K. k. priv. allgemeine Verkehrsbank.

Haerdtl m. p. pp. F. Mayrhofer m. p.

(2511 3-3)